

Lidelserne i den tid, der nu er inde, er for intet at regne i sammenligning med. Rom 8,18-23 (LGJ)

Lidelse, suk og smerte. Det kender alle levende væsner til. Hele skabningen. Mennesker oplever lidelsen som den største trussel mod et lykkeligt liv. – Men kun indtil man lærer Jesus at kende. For når vi kender ham, ved vi at hans lidelse er vor redning.

Han lærer os, at den største trussel mod evig lykke er at leve uden Gud og uden ham som vor Frelser.

Han led i kærlighed til os. Led for os. Og han lider med os i den tid, som er nu.

¹⁷ Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham. ¹⁸ Jeg mener nemlig, at lidelserne i den tid, der nu er inde, er for intet at regne mod den herlighed, som skal åbenbares på os.

¹⁹ For skabningen venter med længsel på, at Guds børn skal åbenbares. ²⁰ Skabningen blev jo underlagt tomheden, ikke fordi den selv ville, men på grund af ham, der gjorde det, og med det håb, ²¹ at også skabningen selv vil blive befriet fra trældommen under forgængeligheden og nå til den frihed, som Guds børn får i herligheden.

²² Vi ved, at hele skabningen endnu sukker og vånder sig sammen. ²³ Og ikke alene det: også vi, der har Ånden som førstegrøde, sukker selv i forventning om barnekår, vort legemes forløsning. ²⁴ Til det håb er vi frelst!

1.

Lidelse i verden rammer hele skabningen: ²² Vi ved, at hele skabningen endnu sukker og vånder sig sammen.

Lidelse rammer os, fordi vi har et legeme, et levende legeme. Legemet er en del af vores person. Mennesket består af legeme og sjæl. Når legemet slår sig, lider hele mennesket. Men legemet/kroppen har en fantastisk evne til at regenerere, hele og genopbygge sig selv. Gennem hele barndommen vokser og udvikles legemet. Du ser på din krop. Du er menneske. Du ser din krop. Du er pige eller dreng. Du er kvinde og mand. Men legemet kan ikke altid helbredes. Ældre dør. Og børn og unge kan dø. Selv om vi tror på Gud og lever hos ham kan der være noget i vort legeme, som er forstyrret og ødelagt, og som legemet ikke kan regenerere. Vi går mod lidelse og død. Degeneration. Det har alle mennesker fælles.

På samme måde med vor sjæl og vort sind. Fra vi er spæde til vi bliver voksne vokser sker der udvikling i sjælen, i personligheden. Men undervejs kommer vi ud for lidelser, psykisk lidelse, lidelse i sjælen. Men også sindet kan regenerere og komme sig. Og det sker særligt i fællesskab med andre, som elsker os og viser omsorg. Det kan løfte ud af smerten tilbage til glæden. Den enes sindsro og tryghed i Gud kan overføres til den anden. Det sker i det kristne fællesskab, når vi hører om Guds kærlighed og mærker nærhed. "Tag jer af hinanden ... Græd med de grædende, glæd jer med de glade!"

Men der er også smerter og sår på sjælen, som giver ar, vi bærer med os resten af livet. Vi kan gå med en sindslidelse, som ikke kan helbredes her i livet. Hele skabningen sukker og vånder sig sammen, fordi alle skabninger skal dø. Det gælder alle mennesker.

2.

Men apostlen Paulus taler til os som kristne og siger, at der alligevel er en afgørende forskel. ²³ **Og ikke alene det: også vi, der har Ånden som førstegrøde, sukker selv i forventning om barnekår, vort legemes forløsning.**

Kristne sukker som andre. Men vi kan gøre det i forventning. Med håb. Fordi vi kender Jesus Kristus, som led og døde for os, derfor sukker vi i forventning. Legemet skal løses ud af alle lidelser en dag. ²⁴ *Til det håb er vi frelst! Reddet – befriet.*

Det er, som når du har fået konstateret en livsfarlig sygdom, men du får samtidig at vide, at der er et lægemiddel, der er en behandling og en kur, som vil redde dig. Det giver dig håb, og i det håb er du allerede helbredt. Du ser fremtiden for dig. Og behandlingen tager du imod, selv om den er vanskelig. For lægen har lovet dig 100% helbredelse.

Men hvor sikker er du lige på dit legemes forløsning fra graven? Lige så sikker, som det er sikkert at Jesus opstod fra graven. Lige så sikkert, som det er, at du i dåben blev begravet med Jesus og opstod med ham. Lige så sikkert som det er, at Jesus vil gøre, hvad han har lovet. ²⁴ *Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der hører mit ord og tror ham, som har sendt mig, har evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet. (Joh 5,24)*

Jesus gik selv ind i lidelsen, sjælens lidelse og legemlig lidelse. Og han er virkelig hos dig med sit legeme og blod. Vil han så svigte dig? ²⁴ *Til det håb er vi frelst! Vi ser det ikke endnu. Men vi ved, at det vil blive, som Jesus har sagt og lovet. For han er trofast.*

3.

Han føjer noget vigtigt til om lidelsen: ¹⁷ *Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham.*

Når en kristen lider, lider han/hun ikke alene, men med Kristus. Hvordan skal det forstås? Det er, når kristne tager sig af hinanden i kærlighed. Lider med hinanden: *jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, ³⁶ jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. For "Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig." (Matt 25,35-36 og 40)*

Men det betyder også, at vi kristne har vi en lidelse med Jesus i kampen mod synden og vort syndige kød. Troens kamp. Den kamp er blevet vores. Og det kan være en lidelse. Det er en kamp, hvor synden i dig strider mod dig.

Paulus fortæller om smerten i hans ånd i kapitlet forud (7). Men at der er en vej ud af den smerte: nemlig, at han er i Kristus. .... *Hvem skal fri mig fra dette dødens legeme. Men Gud ske tak ved vor Herre Jesus Kristus, Så er der nu ingen fordømmelse for den, som er i Kristus Jesus.*

Derfor siger han til sidst med glæde: ¹⁸ *Jeg mener nemlig, at lidelserne i den tid, der nu er inde, er for intet at regne mod den herlighed, som skal åbenbares på os.*

Så lever vi med Jesus. Han lever med os. Han led for os. Og vi må lide med hinanden. Og vi må kæmpe troens gode strid og kamp. Amen